

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 octobre 2012

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code de la nationalité belge
afin de rendre l'acquisition
de la nationalité belge neutre
du point de vue de l'immigration**

AMENDEMENTS

déposés en séance plénière

N° 207 DE MM. **MAINGAIN, THIÉRY ET CLERFAYT**

Art. 2

Dans l'article 1er, § 2, alinéa 1er, 4° proposé, supprimer le mot "notamment".

JUSTIFICATION

L'article 1er, § 2, 4° fourmille de points de discussion juridique.

Premièrement, comme l'a relevé le Conseil d'État dans son avis relatif à la présente proposition, l'article 1er, § 2, 4°, proposé, du Code de la nationalité belge, prévoit que "les

Documents précédents:

Doc 53 **0476/ (2010/2011):**

- 001: Proposition de loi de Mme Van Cauter et consorts.
- 002 à 010: Amendements.
- 011: Avis du Conseil d'État.
- 012 à 014: Amendements.
- 015: Rapport.
- 016: Texte adopté par la commission.
- 017: Amendements.
- 018: Rapport complémentaire.
- 019: Texte adopté par la commission.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 oktober 2012

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek
van de Belgische nationaliteit teneinde
het verkrijgen van de Belgische nationaliteit
migratieneutraal te maken**

AMENDEMENTEN

ingediend in plenaire vergadering

Nr. 207 VAN DE HEREN **MAINGAIN, THIÉRY EN CLERFAYT**

Art. 2

In het voorgestelde artikel 1, § 2, eerste lid, 4°, de woorden "met name" weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 1, § 2, 4°, staat bol van juridische twistpunten.

Ten eerste bepaalt het voorgestelde artikel 1, § 2, eerste lid, 4°, van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit, zoals de Raad van State in zijn advies over dit voorstel opmerkt, dat

Voorgaande documenten:

Doc 53 **0476/ (2010/2011):**

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter c.s.
- 002 tot 010: Amendementen.
- 011: Advies van de Raad van State.
- 012 tot 014: Amendementen.
- 015: Verslag.
- 016: Tekst aangenomen door de commissie.
- 017: Amendementen.
- 018: Aanvullend verslag.
- 019: Tekst aangenomen door de commissie.

faits personnels graves sont énumérés à titre exemplatif, alors qu'au titre de la sécurité juridique une liste exhaustive se justifie."

En effet, cette disposition, qui définit les "faits personnels graves", n'a pas de caractère limitatif de par l'usage du mot "notamment" dans la phrase liminaire de la disposition.

En outre, le deuxième alinéa du même paragraphe prévoit que la liste des faits personnels graves peut être complétée par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sans préciser selon quels critères le Roi peut faire usage de Son pouvoir.

Dès lors, on peut relever que le texte prévoit en même temps une liste limitative, pour laquelle le Roi se voit octroyer le pouvoir de compléter, et par l'emploi du mot "notamment" une liste non limitative pour laquelle ce pouvoir du Roi ne se conçoit pas.

En conséquence, les auteurs du présent amendement entendent supprimer le mot "notamment" afin de limiter les faits personnels graves à une liste exhaustive.

N° 208 DE MM. MAINGAIN, THIÉRY ET CLERFAYT

Art. 2

Dans l'article 1er, § 2, alinéa 1er proposé, supprimer le 5°.

JUSTIFICATION

La présente proposition de loi prévoit, pour plusieurs catégories d'étrangers, plusieurs conditions cumulatives permettant d'acquérir la nationalité belge en faisant une déclaration. Ainsi, la connaissance de l'une des langues nationales, l'intégration sociale et la participation économique sont les conditions dont est assortie l'acquisition de la nationalité après un séjour de cinq ans en Belgique.

Les auteurs du présent amendement s'interrogent sur le lien qui existe entre ces conditions.

Un parcours d'intégration est souvent considéré en premier lieu comme une occasion d'apprendre la langue de la région. En vertu de la proposition de loi à l'examen, un candidat à la nationalité belge peut notamment fournir une preuve de son intégration sociale en étant titulaire d'un diplôme délivré par un établissement reconnu par l'une des Communautés ou en ayant suivi une formation professionnelle de 400 heures.

"de gewichtige feiten eigen aan de persoon exemplatief opgesomd [worden], terwijl ter wille van de rechtszekerheid een exhaustieve lijst verantwoord is" (DOC 53 476/011, blz. 25).

Deze bepaling, waarin de "gewichtige feiten eigen aan de persoon" worden omschreven, is door het gebruik van de woorden "met name" in de inleidende zin van de bepaling immers niet limitatief.

Het tweede lid van diezelfde § 2 bepaalt bovendien dat de lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon kan worden aangevuld door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, maar zonder dat aangegeven wordt op grond van welke criteria de Koning van die bevoegdheid gebruik kan maken.

Hierbij zij dus opgemerkt dat de tekst voorziet in zowel een limitatieve lijst, waarbij de Koning gemachtigd wordt die lijst aan te vullen, als — door het gebruik van de woorden "met name" — een niet-limitatieve lijst, waarbij de Koning die bevoegdheid niet heeft.

De indieners van dit amendement wensen bijgevolg de woorden "met name" weg te laten, zodat voor de gewichtige feiten eigen aan de persoon uitsluitend een exhaustieve lijst geldt.

Nr. 208 VAN DE HEREN MAINGAIN, THIÉRY EN CLERFAYT

Art. 2

In het voorgestelde artikel 1, § 2, eerste lid, het 5° weglaten.

VERANTWOORDING

Dit wetsvoorstel voorziet voor verschillende categorieën van vreemdelingen in verscheidene cumulatieve voorwaarden om de Belgische nationaliteit via nationaliteitsverklaring te kunnen verwerven. Zo zijn kennis van een van de landstalen, maatschappelijke integratie en economische participatie voorwaarden voor de verwerving van de nationaliteit na een verblijf in België gedurende vijf jaar.

De indieners van dit amendement vragen zich af wat de samenhang tussen die voorwaarden is.

Een integratieparcours wordt vaak in de eerste plaats beschouwd als een gelegenheid om de streektaal te leren. Volgens het ter bespreking voorliggend wetsvoorstel kan een kandidaat-Belg onder meer een bewijs van maatschappelijke integratie leveren doordat hij houder is van een diploma van een instelling die door een van de Gemeenschappen is erkend, of doordat hij een beroepsopleiding van 400 uur heeft gevolgd.

Le fait d'avoir décroché un diplôme ou d'avoir suivi une formation professionnelle de longue durée constitue déjà à lui seul une preuve de la connaissance de l'une des langues nationales.

Les auteurs du présent amendement ont ainsi également déposé un amendement prévoyant de supprimer la condition de la connaissance d'une des trois langues nationales en tant que condition permettant d'acquérir la nationalité belge en faisant une déclaration.

En conséquence, le présent amendement prévoit de supprimer la définition prévue dans l'article 1er de "la preuve de la connaissance d'une des trois langues nationales" qui n'a plus lieu d'être.

N° 209 DE MM. MAINGAIN, THIÉRY ET CLERFAYT

Art. 2

Supprimer l'article 1er, § 2, alinéa 2 proposé.

JUSTIFICATION

Le deuxième alinéa de l'article 1er, § 2, prévoit que la liste des faits personnels graves peut être complétée par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sans préciser selon quels critères le Roi peut faire usage de Son pouvoir.

Les auteurs du présent amendement entendent supprimer cette délégation au Roi. L'exclusion du droit à demander la nationalité belge est suffisamment grave pour que la loi prévoit les cas concernés.

N° 210 DE MM. MAINGAIN, THIÉRY ET CLERFAYT

Art. 9

Remplacer l'article 12bis proposé, par la disposition suivante:

"Art. 12bis. § 1er. Peuvent acquérir la nationalité belge en faisant une déclaration conformément à l'article 15:

1° l'étranger qui:

- a) a atteint l'âge de dix-huit ans;*
- b) et est né en Belgique et y séjourne légalement depuis sa naissance;*

De kennis van een van de landstalen wordt alvast afdoende bewezen door het feit dat een persoon een diploma heeft behaald of een langdurige beroepsopleiding heeft gevolgd.

De indieners van dit amendement hebben ook een ander amendement ingediend, dat ertoe strekt bij de nationaliteitsverklaring de voorwaarde van kennis van een van de drie landstalen als voorwaarde om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, te schrappen.

Bijgevolg strekt dit amendement ertoe het in artikel 1 gedefinieerde begrip "bewijs van kennis van een van de drie landstalen" weg te laten. Het heeft immers niet langer bestaansreden.

Nr. 209 VAN DE HEREN MAINGAIN, THIÉRY EN CLERFAYT

Art. 2

Het voorgestelde artikel 1, § 2, tweede lid, weglaten.

VERANTWOORDING

Het tweede lid van artikel 1, § 2, bepaalt dat de lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon kan worden aangevuld door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, maar zonder dat aangegeven wordt op grond van welke criteria de Koning van die bevoegdheid gebruik kan maken.

De indieners van dit amendement wensen die machtiging aan de Koning te doen vervallen. De uitsluiting van het recht de Belgische nationaliteit aan te vragen is voldoende ernstig om bij wet de bedoelde gevallen nader te bepalen.

Nr. 210 VAN DE HEREN MAINGAIN, THIÉRY EN CLERFAYT

Art. 9

Het voorgestelde artikel 12bis vervangen door wat volgt:

"Art. 12bis. § 1. Kan de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15:

1° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;*
- b) en die in België geboren is en er sedert zijn geboorte wettelijk verblijft;*

2° l'étranger qui:

- a) a atteint l'âge de dix-huit ans;
- b) et séjourne légalement en Belgique depuis sept ans;

c) et prouve son intégration sociale:

— ou bien par un diplôme ou un certifi cat délivré par un établissement d'enseignement organisé, reconnu ou subventionné par une Communauté ou par l'École royale militaire et qui est au moins du niveau de l'enseignement secondaire supérieur;

— ou bien en ayant suivi une formation professionnelle d'au moins 400 heures reconnue par une autorité compétente;

— ou bien en ayant suivi un cours d'intégration prévu par l'autorité compétente de sa résidence principale au moment où il entame son cours d'intégration;

— ou bien en ayant travaillé de manière ininterrompue au cours des cinq dernières années comme travailleur salarié et/ou comme agent statutaire nommé dans la fonction publique et/ou comme travailleur indépendant à titre principal;

§ 2. La durée minimale de séjour légal, visée au 2° de l'alinéa précédent est réduite à cinq ans à l'égard du conjoint étranger d'un ressortissant belge, pour autant qu'ils vivent ensemble depuis au moins trois ans, ainsi qu'à l'égard du parent d'un enfant belge mineur ou mineur non émancipé.

§ 3. La déclaration comporte, préalablement à la signature de l'étranger, la mention suivante, écrite de la main de l'étranger: "Je déclare vouloir acquérir la nationalité belge et me soumettre à la Constitution, aux lois du peuple belge et à la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales."

JUSTIFICATION

Le Code de la nationalité prévoit actuellement deux cas dans lesquels un étranger sans attache avec la Belgique peut introduire une déclaration afin d'acquérir la nationalité:

— l'étranger qui peut faire valoir sept années de résidence principale en Belgique;

— l'étranger qui a joui de façon constante durant dix années de la possession d'état de Belge. Ces deux conditions ont été prévues afin de pallier à l'absence, à l'époque, de droit de vote pour les étrangers extra-européens.

2° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en in België zeven jaar wettelijk verblijf heeft;

c) en zijn maatschappelijke integratie bewijst door:

— hetzij een diploma of getuigschrift van een door een gemeenschap ingerichte, erkende of gesubsidiëerde onderwijsinstelling of van de Koninklijke Militaire School, en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;

— hetzij een door een bevoegde overheid erkende beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend te hebben gevolgd;

— hetzij een inburgeringscursus gevolgd te hebben waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij zijn inburgeringscursus aanvat;

— hetzij gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/of als vastbenoemde in overheidsdienst en/of als zelfstandige in hoofdberoep te hebben gewerkt.

§ 2. De in 2° van het vorige lid bedoelde minimumduur van het wettelijk verblijf wordt ingekort tot vijf jaar ten aanzien van de buitenlandse echtgenoot van een Belgisch onderdaan, op voorwaarde dat zij sedert ten minste drie jaar samenleven, alsmede ten aanzien van de ouder van een minderjarig Belgisch kind of van een Belgische niet-ontvoogde minderjarige.

§ 3. De verklaring bevat voorafgaand aan de handtekening van de vreemdeling de volgende, door de vreemdeling met de hand geschreven vermelding: "Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven."

VERANTWOORDING

Momenteel voorziet het Wetboek van de Belgische nationaliteit in twee gevallen waarin een buitenlander zonder band met België een verklaring kan indienen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen:

— een vreemdeling die zeven jaar hoofdverblijf in België kan doen gelden;

— een vreemdeling die tien jaar lang onafgebroken de hoedanigheid van Belg heeft genoten. Er werd in die twee voorwaarden voorzien om te compenseren dat niet-Europese vreemdelingen toentertijd geen stemrecht genoten.

Cet état de fait fut souligné par certains députés lors des débats en commission ayant abouti à la loi du 1er mars 2000 modifiant certaines dispositions relatives à la nationalité belge.: “L’obsession du gouvernement de ne pas vouloir accorder le droit de vote aux étrangers lors des élections communales l’a conduit à adopter des projets de loi violant les fondements de la législation tant belge qu’européenne en matière de nationalité”¹; “Il faut par ailleurs remonter à la raison d’être des présents projets de loi. Ceux-ci sont la conséquence d’un accord politique qui n’est pas parvenu à conclure sur l’octroi du droit de vote aux étrangers lors des élections communales”².

En prévoyant deux durées de résidence (5 ans et 10 ans) en vue d’acquérir la nationalité par déclaration, la proposition en projet maintient cette dualité devenue obsolète depuis l’extension du droit de vote aux élections locales aux étrangers extra-européens.

En conséquence, les auteurs du présent amendement proposent de simplifier la loi en prévoyant une condition unique de 7 ans de résidence.

Une condition de résidence spécifique sera prévue pour les époux, à savoir une résidence de cinq ans au plus sur leur territoire national dont trois ans au plus subséquents au mariage, conformément aux dispositions de la Résolution (77) 12 du Comité des ministres du Conseil de l’Europe sur la nationalité des conjoints de nationalités différentes³, de la Convention sur la nationalité de la femme mariée de 1957⁴ et de la Convention européenne sur la nationalité⁵. De même, conformément à cette dernière convention, les conditions d’octroi restent facilitées pour les mineurs de moins de 18 ans ou à l’égard des personnes liées tout particulièrement à la Belgique de par leur naissance et leur vie en Belgique, ou de part la nationalité belge d’un de leurs parents, voire uniquement en raison de leur résidence dans le pays durant la minorité.

N° 211 DE MM. MAINGAIN, THIÉRY ET CLERFAYT

Art. 12

Dans l’article 15 proposé, remplacer les §§ 1 à 5 comme suit:

“Art. 15. § 1er. Les déclarations de nationalité sont reçues par l’officier de l’état civil de la résidence principale du demandeur suivant les formes déterminées

¹ M. Jo Vandeurzen (CVP), DOC 50K0292/007, p. 11.

² M. Karel Van Hoorebeke (VU&ID), DOC 50K0292/007, p. 17.

³ Résolution (77) 12 concernant la nationalité des conjoints de nationalités différentes, Res(77)12F, 27 mai 1977.

⁴ Convention sur la nationalité de la femme mariée, New-York, 20 février 1957.

⁵ Convention européenne sur la nationalité, Strasbourg, 6 novembre 1997.

Dat feit werd door sommige volksvertegenwoordigers beklemtoond tijdens de commissiedebatten die hebben geleid tot de wet van 1 maart 2000 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de Belgische nationaliteit: “De pertinente weigering van de regering om de vreemdelingen te laten stemmen bij de gemeenteraadsverkiezingen heeft ertoe geleid dat wetsontwerpen werden goedgekeurd die inzake nationaliteit de fundamente van zowel de Belgische als de Europese wetgeving aantasten.”¹; “Overigens moet worden teruggegaan tot de bestaansredenen van deze wetsontwerpen. Die zijn namelijk het gevolg van een politiek akkoord, dat er evenwel niet in is geslaagd inzake het verlenen van stemrecht aan de vreemdelingen bij de gemeenteraadsverkiezingen de knoop door te hakken.”².

Door te voorzien in twee verblijftijden (5 en 10 jaar) om via een verklaring de nationaliteit te verkrijgen, handhaaft het wetsvoorstel die dualiteit die in onbruik is geraakt, aangezien nu ook de niet-Europese vreemdelingen stemrecht genieten bij de gemeenteraadsverkiezingen.

Bijgevolg stellen de indieners van dit amendement voor de wet te vereenvoudigen door te voorzien in één voorwaarde van 7 jaar verblijf.

Voor de echtgenoten zal een specifieke verblijfsvoorwaarde worden bepaald, te weten ten hoogste vijf jaar verblijf op hun nationale grondgebied, waarvan ten hoogste drie jaar volgend op het huwelijk, zulks in overeenkomstig de bepalingen van Resolutie 77 (12) van het Comité van ministers van de Raad van Europa betreffende de nationaliteit van echtgenoten van verschillende nationaliteit³, het Verdrag van 1957 over de Nationaliteit van Gehuwde Vrouwen⁴ en het Europees Verdrag inzake nationaliteit⁵. Evenzo gelden, in overeenstemming met laatstgenoemd Verdrag, vlottere toekenningsvoorwaarden voor minderjarige jonger dan 18 jaar, dan wel voor bepaalde personen met een zeer bijzondere band met België doordat zij in ons land zijn geboren of er wonen, wegens de Belgische nationaliteit van een van hun ouders, of zelfs alleen maar omdat zij tijdens hun minderjarigheid in België hebben verbleven.

Nr. 211 VAN DE HEREN MAINGAIN, THIÉRY EN CLERFAYT

Art. 12

In het voorgestelde artikel 15 de §§ 1 tot 5 vervangen door wat volgt:

“Art. 15. § 1. De nationaliteitsverklaringen worden in ontvangst genomen door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de hoofdverblijfplaats van de aanvrager,

¹ De heer Jo Vandeurzen (CVP), DOC 50 0292/007, blz. 11.

² De heer Karel Van Hoorebeke (VU&ID), DOC 50 0292/007, blz. 17.

³ Resolutie 77 (12) betreffende de nationaliteit van echtgenoten van verschillende nationaliteit, Res (77)12F van 27 mei 1977.

⁴ Verdrag over de Nationaliteit van Gehuwde Vrouwen, New York, 20 februari 1957.

⁵ Europees Verdrag inzake nationaliteit, Straatsburg, 6 november 1997.

par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après acquittement du droit d'enregistrement mentionné à l'article 238 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe.

Si le nom ou le prénom de l'étranger n'est pas orthographié de la même façon dans le registre de la population, le registre des étrangers, le casier judiciaire ou les documents présentés, la demande est suspendue jusqu'à ce que l'orthographe ait été uniformisée dans tous les registres et documents.

Si l'étranger n'a pas de nom ou de prénom, l'officier de l'état civil propose à l'étranger d'introduire gratuitement une procédure conformément à la loi du 15 mai 1987 relative aux noms et prénoms, auquel cas la demande est suspendue jusqu'à ce que l'étranger ait un nom et un prénom.

Si les formes visées au 1er alinéa sont respectées, l'officier de l'état civil délivre récépissé du dépôt de la déclaration dans les trente jours ouvrables après celui-ci.

Dans le cas contraire, l'officier de l'état civil invite, dans le même délai, par lettre recommandée, le demandeur à remettre les pièces manquantes dans un délai de deux mois au delà duquel la demande sera déclarée irrecevable.

Si le récépissé ou le caractère incomplet de la déclaration n'a pas été notifié dans le délai visé aux alinéas 4 et 5, la demande est réputée complète.

§ 2. La déclaration d'irrecevabilité peut faire l'objet d'un recours en annulation devant la section du contentieux administratif du Conseil d'État, ainsi que le prévoit l'article 14, § 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

L'officier transmet, pour avis, une copie de l'intégralité du dossier au procureur du Roi du tribunal de première instance du ressort, au plus tard dans les cinq jours ouvrables de la délivrance du récépissé. Le procureur du Roi en accuse réception sans délai.

En même temps qu'il communique au procureur du Roi copie du dossier complet, l'officier de l'état civil en

met inachtneming van de door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad bepaalde voorwaarden, en na kwijting van het registratierecht als bedoeld in artikel 238 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten.

Indien de schrijfwijze van de naam of voornaam van de vreemdeling niet identiek is in het bevolkingsregister, vreemdelingenregister, strafregister of de voorgelegde documenten, wordt de aanvraag opgeschort totdat de schrijfwijze in alle registers en documenten gelijk is gemaakt.

Indien de vreemdeling geen naam of voornaam heeft, stelt de ambtenaar van de burgerlijke stand de vreemdeling voor kosteloos een procedure in te stellen overeenkomstig de wet van 15 mei 1987 betreffende de namen en voornamen, in welk geval de aanvraag wordt opgeschort totdat de vreemdeling een naam en voornaam heeft verkregen.

Indien de in het eerste lid aangegeven voorwaarden in acht zijn genomen, geeft de ambtenaar van de burgerlijke stand een ontvangstbewijs af voor de indiening van de verklaring binnen dertig werkdagen na de indiening.

In het andere geval verzoekt de ambtenaar van de burgerlijke stand de aanvrager binnen dezelfde termijn en bij aangetekende brief de ontbrekende stukken in te dienen binnen een termijn van twee maanden; na het verstrijken van deze termijn zal de aanvraag onontvankelijk worden verklaard.

Indien het ontvangstbewijs niet binnen de bij het vierde en het vijfde lid bedoelde termijn werd betekend, of indien niet binnen die termijn werd meegedeeld dat de verklaring onvolledig is, wordt de aanvraag geacht volledig te zijn.

§ 2. Tegen de onontvankelijkverklaring staat een beroep tot nietigverklaring open bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, zoals bepaald in artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De ambtenaar zendt een afschrift van het volledige dossier voor advies aan de procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied, uiterlijk binnen vijf werkdagen die volgen op de afgifte van het ontvangstbewijs. De procureur des Konings geeft hiervan onverwijld ontvangstmelding.

Op hetzelfde ogenblik dat de ambtenaar van de burgerlijke stand aan de procureur des Konings een

transmet également copie à l'Office des étrangers et à la Sûreté de l'État.

À défaut de la communication visée à l'alinéa 2 du présent paragraphe dans le délai prévu, la déclaration est inscrite d'office et mentionnée conformément à l'article 22, § 4.

§ 3. Dans un délai de quatre mois à compter de la communication visée au § 1er, alinéa 8, le procureur du Roi peut émettre un avis négatif sur l'acquisition de la nationalité belge lorsqu'il existe un empêchement résultant de faits personnels graves, qu'il doit préciser dans les motifs de son avis, ou lorsque les conditions de base, qu'il doit indiquer, ne sont pas remplies.

Lorsque le procureur du Roi estime ne pas devoir émettre d'avis négatif, il envoie à l'officier de l'état civil une attestation signifiant l'absence d'avis négatif. La déclaration est immédiatement inscrite et mentionnée conformément à l'article 22, § 4.

À l'expiration du délai de quatre mois, visée à l'alinéa 1er, et à défaut d'avis négatif ou de transmission d'une attestation signifiant l'absence d'avis négatif, la déclaration est inscrite d'office et mentionnée conformément à l'article 22, § 4.

Notification de l'inscription est faite à l'intéressé par l'officier de l'état civil.

La déclaration a effet à compter de l'inscription.

§ 4. L'avis négatif du procureur du Roi doit être motivé. Il est notifié à l'officier de l'état civil et, par lettre recommandée, à l'intéressé par les soins du procureur du Roi.

§ 5. L'intéressé peut inviter l'officier de l'état civil, par lettre recommandée, à transmettre son dossier au tribunal de première instance dans les quinze jours suivant la date de réception des informations visées dans l'avis négatif visé au paragraphe précédent.

Après avoir entendu ou appelé l'intéressé, le tribunal de première instance statue par voie de décision motivée sur le bien-fondé de l'avis négatif visé au § 3.

afschrift van het volledige dossier verzendt, zendt hij eveneens een afschrift ervan aan de Dienst Vreemdelingenzaken en de Veiligheid van de Staat.

Bij gebrek aan de in deze paragraaf, tweede lid, bedoelde verzending binnen de vooropgestelde termijn, wordt de verklaring ambtshalve ingeschreven en meegedeeld overeenkomstig artikel 22, § 4.

§ 3. De procureur des Konings kan, binnen vier maanden te rekenen van de datum van de in § 1, achtste lid, bedoelde kennisgeving, een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of wanneer de door hem aan te geven grondvoorwaarden niet vervuld zijn.

Indien de procureur des Konings meent geen negatief advies te moeten uitbrengen, zendt hij een attest dat er geen negatief advies wordt uitgebracht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. De verklaring wordt onmiddellijk ingeschreven en vermeld overeenkomstig artikel 22, § 4.

Bij het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn van vier maanden en bij gebrek aan een negatief advies of verzending van een attest dat er geen negatief advies wordt uitgebracht, wordt de verklaring ambtshalve ingeschreven en vermeld overeenkomstig artikel 22, § 4.

De ambtenaar van de burgerlijke stand stelt de belanghebbende in kennis van de inschrijving.

De verklaring heeft uitwerking vanaf de inschrijving.

§ 4. Het negatieve advies van de procureur des Konings moet met redenen zijn omkleed. Het wordt aan de ambtenaar van de burgerlijke stand en bij een aangetekende brief aan de belanghebbende betekend door toedoen van de procureur des Konings.

§ 5. De belanghebbende kan bij een aangetekende brief de ambtenaar van de burgerlijke stand verzoeken zijn dossier aan de rechtbank van eerste aanleg over te zenden, binnen vijftien dagen na de ontvangst van de informatie die is vervat in het negatieve advies bedoeld in § 4.

De rechtbank van eerste aanleg doet, na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen, bij een met redenen omklede beslissing uitspraak over de gegrondheid van het in § 3 bedoelde negatief advies.

La décision est notifiée à l'intéressé par le greffe du tribunal de première instance. Dans les quinze jours de la notification, l'intéressé et le procureur du Roi peuvent interjeter appel de la décision, par requête adressée à la cour d'appel. La prorogation des délais en raison des vacances judiciaires a lieu conformément à l'article 50, alinéa 2, du Code judiciaire.

La cour d'appel statue, après avis du procureur général, et après avoir entendu ou appelé l'intéressé."

JUSTIFICATION

Afin d'améliorer la lisibilité de la procédure de déclaration, les auteurs du présent amendement proposent de refondre complètement l'article 15 proposé.

En outre, le demandeur n'a pas à suppléer aux manquements de l'officier de l'État civil. Si ce dernier ne communique pas le dossier dans les temps impartis au procureur du Roi, le dossier doit être considéré comme suffisant pour répondre aux exigences de la déclaration de nationalité. Celle-ci doit donc être inscrite d'office.

N° 212 DE MM. MAINGAIN, THIÉRY ET CLERFAYT

Art. 16

Remplacer l'article 19 proposé par la disposition suivante:

"Art. 19. § 1er. Pour pouvoir demander la naturalisation, l'intéressé doit:

- 1° avoir atteint l'âge de dix-huit ans;*
- 2° se trouver en situation particulière et inhabituelle de détresse, ou avoir rendu des services exceptionnels à la Belgique.*

Le ministre compétent rendra un rapport motivé à la Chambre des représentants concernant les motifs visés au 2°.

§ 2. La naturalisation peut également être demandée par un étranger âgé de dix-huit ans qui a la qualité d'apatride en Belgique en vertu des conventions internationales qui y sont en vigueur, et qui séjourne légalement en Belgique depuis deux ans au moins."

De beslissing wordt aan de belanghebbende ter kennis gebracht door de griffie van de rechtbank van eerste aanleg. De belanghebbende en de procureur des Konings kunnen binnen vijftien dagen na de kennisgeving hoger beroep instellen tegen de beslissing, bij een aan het hof van beroep gericht verzoekschrift. De verlenging van de termijnen wegens de gerechtelijke vakantie geschiedt overeenkomstig artikel 50, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Het hof van beroep doet uitspraak na het advies van de procureur-generaal te hebben ingewonnen en de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen."

VERANTWOORDING

Terwille van de leesbaarheid van de verklaringsprocedure stellen de indieners van dit amendement voor het voorgestelde artikel 15 volledig te herzien.

Bovendien vinden zij dat de aanvrager niet moet opdraaien voor de fouten van de ambtenaar van de burgerlijke stand. Indien deze laatste het dossier niet binnen de opgelegde termijn aan de procureur des Konings overzendt, moet het dossier als voldoende worden beschouwd om de vereisten van de nationaliteitsverklaring te vervullen. Deze verklaring moet derhalve ambtshalve worden ingeschreven.

Nr. 212 VAN DE HEREN MAINGAIN, THIÉRY EN CLERFAYT

Art. 16

Het voorgestelde artikel 19 vervangen door de volgende bepaling:

"Art. 19. § 1. Om de naturalisatie te kunnen aanvragen, moet de belanghebbende:

- 1° de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt;*
- 2° zich in een bijzondere en ongewone noodsituatie bevinden, of België uitzonderlijke diensten hebben verleend.*

De bevoegde minister zal de Kamer van volksvertegenwoordigers een met redenen omkleed rapport over de in het 2° bedoelde redenen bezorgen.

§ 2. De naturalisatie kan eveneens worden aangevraagd door de vreemdeling die de leeftijd van achttien jaar heeft en de hoedanigheid heeft van staatloze in België krachtens de er vigerende internationale overeenkomsten, en sedert ten minste twee jaar wettelijk verblijf heeft in België."

JUSTIFICATION

Les FDF sont partisans de la création d'une autorité administrative indépendante chargée de l'examen des demandes de naturalisation et dont les décisions pourraient faire l'objet d'un recours de plein contentieux devant le Conseil d'État. Ce qui permettrait d'apporter de la clarté dans la procédure d'octroi de la naturalisation. Force est de constater que ce n'est pas la voie qu'ont choisie les auteurs de l'amendement.

La Chambre des représentants reste compétente pour se prononcer sur ces demandes mais les critères dont elle devra à l'avenir faire application posent question. L'on peut s'interroger, notamment, sur la définition de "mérites exceptionnels dans le domaine socioculturel". Que doit-on entendre par "la sélection finale d'une compétition culturelle internationale"? On peut ainsi imaginer que le Concours musical international reine Elisabeth soit couvert par cette expression, mais en va-t-il de même du concours Eurovision de la chanson?

Qu'en est-il des "mérites exceptionnels dans le domaine scientifique"? L'exigence d'un doctorat, à cet égard, n'aboutit-elle pas à exclusion de la procédure de naturalisation des demandeurs ayant un parcours scientifique exceptionnel?

Ces quelques exemples d'incohérences et de contradictions démontrent à suffisance que la proposition de loi mériterait d'être revu en profondeur en ce qui concerne la naturalisation.

Nous proposons dès lors que la naturalisation redevienne une procédure exceptionnelle d'acquisition de la nationalité, en la limitant aux étrangers en situation particulière et inhabituelle de détresse, ou à récompenser pour les services exceptionnels rendus au pays, à l'instar de ce qui est prévu au Canada par la Loi sur la citoyenneté (par. 5(4)). Dans ces cas toutefois, la naturalisation ne pourra être accordée qu'après rapport motivé du ministre compétent.

N° 213 DE MM. MAINGAIN, THIERY ET CLERFAYT

Art. 19

Remplacer cet article comme suit:

"Art. 19. L'article 23, § 1er, remplacé par la loi du décembre 2006, du même Code est remplacé par ce qui suit:

"Art. 23. § 1er. Les Belges qui ne tiennent pas leur nationalité d'un auteur belge au jour de leur naissance et les Belges qui ne se sont pas vu attribuer leur nationalité en vertu de l'article 11 peuvent être déchus de la nationalité belge s'ils ont acquis la nationalité belge à la suite d'une conduite frauduleuse, par de fausses

VERANTWOORDING

De FDF zijn voorstander van de oprichting van een onafhankelijke administratieve instantie die zou worden belast met het onderzoek van de naturalisatieaanvragen en waarvan de beslissingen voor de Raad van State kunnen worden aangevochten via een beroep met volle rechtsmacht. Dat zou alvast klaarheid scheppen in de procedure voor de toekenning van de naturalisatie. Die weg wordt echter niet bewandeld door de indieners van amendement nr. 151.

De Kamer van volksvertegenwoordigers blijft bevoegd om zich over die naturalisatieaanvragen uit te spreken, maar er rijzen vragen omtrent de criteria die zij daarbij in de toekomst zal moeten hanteren. Met name is niet helemaal duidelijk wat moet worden verstaan onder "buitengewone verdiensten op socio-cultureel vlak". Idem wat de "eindselectie van een internationale cultuurwedstrijd" betreft. Begrijpelijkerwijze zou de Koningin Elisabeth-wedstrijd daaronder vallen, maar quid met het Eurovisie Songfestival?

En dan zijn er nog de zogenaamde "buitengewone verdiensten op wetenschappelijk vlak". Dreigen naturalisatieaanvragers met een uitzonderlijk wetenschappelijk parcours niet uit de boot te vallen door de vereiste dat men een doctorstitel moet kunnen voorleggen?

Dat handvol voorbeelden van ongerijmdheden en tegenstrijdigheden toont ten overvloede aan dit wetsvoorstel grondig moet worden bijgestuurd wat de naturalisatie betreft.

Wij stellen dan ook voor dat de naturalisatie opnieuw een uitzonderlijke procedure voor nationaliteitsverwerving wordt, door haar voor te behouden aan de vreemdelingen die zich in een bijzondere en ongewone noodsituatie bevinden of mogelijk te maken als een beloning voor aan het land verleende uitzonderlijke diensten, naar het voorbeeld van de in Canada vigerende "Loi sur la citoyenneté" (par. 5 (4)). In die gevallen kan de naturalisatie evenwel alleen worden toegekend na een met redenen omkleed rapport van de bevoegde minister.

Nr. 213 VAN DE HEREN MAINGAIN, THIÉRY EN CLERFAYT

Art. 19

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 19. Artikel 23, § 1, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 27 december 2006, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 23. § 1. De Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder die Belg was op de dag van hun geboorte en de Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op grond van artikel 11, kunnen van de Belgische nationaliteit vervallen worden verklaard, indien zij de Belgische nationaliteit hebben verkregen

informations, par faux en écriture et/ou utilisation de documents faux ou falsifiés, par fraude à l'identité ou par fraude à l'obtention du droit de séjour;”.

JUSTIFICATION

Le nouvel article 23/1 du Code de la nationalité, introduit par la présente proposition de loi, prévoit une liste de cas dans lesquels la déchéance de la nationalité peut être prononcée par un juge.

Ce nouvel article introduit donc des critères objectifs de déchéance, ce qui n'est pas le cas de l'actuel article 23, § 1er, 2° qui permet de déchoir de la nationalité des personnes qui manquent gravement à leurs devoirs de citoyen belge.

Comme l'a pertinemment relevé le Conseil d'État dans son avis relatif à la présente proposition de loi, “Si l'intention des auteurs de l'amendement est bien d'apporter une plus grande sécurité juridique en énonçant de manière limitative les infractions qui peuvent entraîner la déchéance de la nationalité belge, l'on peut se demander si l'objectif est bien atteint dès lors que l'article 23, § 1er, 2°, du Code de la nationalité belge prévoit la déchéance de la nationalité belge en cas de manquement grave aux devoirs de citoyenneté, ce qui recouvre un nombre indéterminé d'infractions pénales, et que les procédures et garanties offertes ne sont pas les mêmes aux articles 23 actuel et 23bis proposé du Code.”⁶

Dès lors que la liste énumérée par le nouvel article 23/1 permet de viser les cas de préjudices graves aux intérêts essentiels de l'État, les auteurs de la présente proposition entendent supprimer la notion floue d'atteinte grave aux devoirs de citoyens belges, source d'insécurité juridique.

N° 214 DE MM. MAINGAIN, THIÉRY ET CLERFAYT

Art. 20

Supprimer le 2° de l'article 23/1, § 1er proposé.

JUSTIFICATION

L'article 23/1 introduit dans le Code de la nationalité belge par la présente proposition de loi prévoit les cas dans lesquels la déchéance de la nationalité belge peut être prononcée par le juge sur réquisition du ministère public à l'égard de Belges

⁶ DOC 53K476/11, page 30.

ten gevolge van een bedrieglijke handelwijze, door valse informatie, het plegen van valsheid in geschrifte en/of het gebruik van valse of vervalste stukken, door identiteitsfraude of fraude bij het verkrijgen van het recht op verblijf;”.

VERANTWOORDING

Het nieuwe bij dit wetsvoorstel ingevoegde artikel 23/1 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziet in een lijst van gevallen waarin de rechter de vervallenverklaring van de nationaliteit kan uitspreken.

Dat nieuwe artikel voert dus objectieve criteria voor de vervallenverklaring in, wat niet het geval is met het huidige artikel 23, § 1, 2°, waarbij het mogelijk is mensen die ernstig tekortkomen aan hun verplichtingen als Belgisch burger, de Belgische nationaliteit te ontnemen.

Zoals de Raad van State terecht in zijn advies over dit wetsvoorstel heeft opgemerkt: “Indien het wel degelijk de bedoeling van de indieners van het amendement is om een grotere rechtszekerheid te bieden door op beperkende wijze de strafbare feiten op te sommen die de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit tot gevolg kunnen hebben, rijst de vraag of dit opzet wel wordt bereikt doordat artikel 23, § 1, 2°, van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit voorschrijft in het geval van ernstige tekortkomingen aan de verplichtingen als Belgische burger, wat een onbepaald aantal strafrechtelijke vergrijpen omvat, en doordat de voorgeschreven procedures en de geboden garanties niet dezelfde zijn in het huidige artikel 23 als in het voorgestelde artikel 23bis van het Wetboek”⁶.

Aangezien de in het nieuwe artikel 23/1 opgesomde lijst het mogelijk maakt op te treden bij gedrag dat de essentiële belangen van de Staat ernstig schaadt, willen de indieners van dit amendement de vage notie van ernstige tekortkomingen aan de verplichtingen als Belgische burger weglaten, omdat het een bron van rechtsonzekerheid vormt.

Nr. 214 VAN DE HEREN MAINGAIN, THIÉRY EN CLERFAYT

Art. 20

In het voorgestelde artikel 23/1, § 1, het 2° weglaten.

VERANTWOORDING

Het bij dit wetsvoorstel in het Wetboek van de Belgische nationaliteit ingevoegde artikel 23/1 bepaalt in welke gevallen de rechter op vordering van het openbaar ministerie de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit kan uitspre-

⁶ DOC 53 0476/011, blz. 30.

qui ne tiennent pas leur nationalité d'un auteur belge au jour de leur naissance et des Belges qui ne se sont pas vu attribuer leur nationalité en vertu de l'article 11, § 1er, alinéa 1er, 1° et 2°.

Parmi les trois cas retenus, le deuxième vise 2° les belges condamnés, comme auteur, coauteur ou complice à une peine d'emprisonnement de cinq ans sans sursis pour une infraction dont la commission a été manifestement facilitée par la possession de la nationalité belge, pour autant que l'infraction ait été commise dans les cinq ans à compter de la date d'obtention de la nationalité belge.

Si l'intention des auteurs de l'amendement est bien, comme ils l'affirment dans les travaux préparatoire, d'apporter une plus grande sécurité juridique dans le Code de la nationalité belge, l'objectif est loin d'être atteint par cette disposition qui vise un nombre indéterminé d'infractions tout en faisant usage d'un adverbe, manifestement, dont la portée juridique est incertaine.

En conséquence, dans un souci de sécurité juridique, les auteurs du présent amendement entendent supprimer cette possibilité de prononcer la déchéance de la nationalité.

Olivier MAINGAIN (FDF)
Damien THIERY (FDF)
Bernard CLERFAYT (FDF)

N° 215 DE M. VAN HECKE ET MME GENOT

Art. 2

Compléter le § 2, alinéa 1er, 8° proposé par les mots:

“commise avec une intention frauduleuse ou à dessein de nuire”

JUSTIFICATION

La proposition définit ce qu'il faut entendre par fraude fiscale et fraude sociale, dans le cadre des faits personnels graves. Or, alors qu'elle prévoit que la fraude fiscale est une infraction commise avec intention frauduleuse ou à dessein de nuire, elle ne prévoit étonnamment pas un tel élément intentionnel pour la fraude sociale.

Pourtant, une infraction à la législation sociale peut se produire sans que l'auteur de l'infraction ait voulu commettre une fraude quelconque ou ait eu une intention de nuire. Il arrive même qu'une infraction sociale ait lieu sans que l'auteur ait conscience de commettre une infraction.

ken ten aanzien van Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder die Belg was op de dag van hun geboorte en van Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op grond van artikel 11, § 1, eerste lid, 1° en 2°.

Van de drie in aanmerking komende gevallen beoogt het tweede de Belgen die veroordeeld werden als dader, mededader of medeplichtige tot een gevangenisstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel voor het plegen van een misdrijf dat kennelijk werd vergemakkelijkt door het bezit van de Belgische nationaliteit, voor zover zij het misdrijf hebben gepleegd binnen vijf jaar te rekenen de dag waarop zij de Belgische nationaliteit hebben verworven.

Indien, zoals de indieners in de voorbereidende werkzaamheden beweren, het wel degelijk de bedoeling van amendement nr. 151 is om in het Wetboek van de Belgische nationaliteit grotere rechtszekerheid te brengen, dan is dat opzet verre van bereikt, doordat deze bepaling een onbepaald aantal misdrijven beoogt, waarbij bovendien een bijwoord (kennelijk) wordt gebruikt waarvan de juridische strekking onzeker is.

Met het oog op de rechtszekerheid willen de indieners van dit amendement bijgevolg deze mogelijkheid tot vervaltenverklaring van de nationaliteit weglaten.

Nr. 215 VAN DE HEER VAN HECKE EN MEVROUW GENOT

Art. 2

In het voorgestelde artikel 1, § 2, eerste lid, het 8° aanvullen met de woorden “die wordt begaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden”.

VERANTWOORDING

In verband met de gewichtige feiten eigen aan de persoon bepaalt het wetsvoorstel wat moet worden verstaan onder “fiscale fraude” en “sociale fraude”. Maar terwijl voor de fiscale fraude aangegeven wordt dat het om een inbreuk gaat die wordt begaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, wordt voor de sociale fraude vreemd genoeg niet naar die moedwilligheidsaspecten verwezen.

Het kan echter dat een inbreuk op de sociale wetgeving wordt begaan zonder dat de betrokkene enig bedrieglijk opzet of oogmerk om te schaden had. Het komt zelfs voor dat iemand een sociale inbreuk begaat zonder zich daarvan bewust te zijn.

L'élément intentionnel est par conséquent important et doit être ajouté à la définition de la fraude sociale pour être considéré comme fait personnel grave.

N° 216 DE M. VAN HECKE ET MME GENOT

Art. 4

Dans l'article 7bis, § 2, 2°, proposé supprimer les mots "de plus de trois mois"

JUSTIFICATION

L'article 4, § 2, de la proposition de loi réformant le code de la nationalité modifie l'art. 7 bis et définit ce qu'il faut entendre par séjour légal. Il prévoit que le séjour doit être illimité au moment de l'introduction de la demande, et en ce qui concerne la période qui précède, il prévoit que le séjour doit être un séjour de plus de trois mois au moins.

Il serait opportun de prendre en considération, pour le calcul de la durée, le séjour légal de moins de trois mois renouvelable, qui est octroyé dans le cadre de certaines procédures, notamment durant la procédure d'asile ou de regroupement familial. Étant donné que certaines procédures s'étendent parfois sur plusieurs années et que l'intéressé est mis en possession d'un titre de séjour de moins de trois mois — renouvelé tant que dure la procédure — il n'y a pas de raison de ne pas prendre en considération dans le calcul ce délai écoulé. Le contraire aboutirait à imposer des périodes déraisonnablement longues de séjour en Belgique à certaines catégories d'étrangers avant de pouvoir introduire une demande de nationalité.

N° 217 DE M. VAN HECKE ET MME GENOT

Art. 4

Compléter l'article 7bis proposé par un § 4, rédigé comme suit:

"§ 4. Les interruptions temporaires d'inscription au registre de la population ou au registre d'attente ne sont pas prises en considération en tant qu'interruption de séjour lorsqu'elles ne résultent pas d'une perte du droit de séjour mais bien d'un retard dans le renouvellement du titre de séjour ou d'une radiation résultant d'une erreur administrative."

De goedwilligheid is dan ook een belangrijk element. Zulks moet aan de definitie van sociale fraude worden toegevoegd om als een gewichtig feit eigen aan de persoon te worden beschouwd.

Nr. 216 VAN DE HEER VAN HECKE EN MEVROUW GENOT

Art. 4

In het voorgestelde artikel 7bis, § 2, 2°, de woorden "meer dan drie maanden" weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 4, § 2, van het wetsvoorstel tot hervorming van het Wetboek van de Belgische nationaliteit wijzigt artikel 7bis en bepaalt wat moet worden verstaan onder wettelijk verblijf. Bij de indiening van de aanvraag moet het verblijf van onbeperkte duur zijn en de voorafgaande periode moet minstens drie maanden verblijf bedragen.

Voor de berekening van de duur zou het wenselijk zijn uit te gaan van het — vernieuwbaar — wettelijk verblijf van hoogstens drie maanden, dat onder meer geldt voor de asiel- en de gezinsherenigingsprocedure. Aangezien sommige procedures soms jaren in beslag nemen en de betrokkene in de tussentijd een verblijfsvergunning krijgt voor hoogstens drie maanden, die vernieuwbaar is zolang de procedure loopt, is er geen reden om die verstreken termijn bij de berekening niet in aanmerking te nemen. Anders zouden aan sommige categorieën van vreemdelingen onredelijk lange verblijfsperiodes in België worden opgelegd voordat zij een nationaliteitsaanvraag mogen indienen.

Nr. 217 VAN DE HEER VAN HECKE EN MEVROUW GENOT

Art. 4

Het voorgestelde artikel 7bis aanvullen met een § 4, luidende:

"§ 4. Tijdelijke onderbrekingen van de inschrijving in het bevolkingsregister of het wachtregister worden niet als een onderbreking van het verblijf in aanmerking genomen indien zij niet het gevolg zijn van een verlies van het verblijfsrecht, maar van een vertraging bij het vernieuwen van de verblijfsvergunning of van een schraping als gevolg van een administratieve fout."

JUSTIFICATION

Sont visés essentiellement les “trous” fréquents dans l’inscription administrative d’une personne à la commune, interruptions qui sont dues à un retard de renouvellement de la carte de séjour de l’étranger par l’Office des étrangers. Cette interruption ne doit pas être prise en considération étant donné qu’il ne s’agit pas, sur le plan de la loi relative aux étrangers (loi du 15 décembre 1980), d’une perte du droit de séjour.

Les radiations qui ne sont pas liées à une perte du droit de séjour et qui résultent d’une erreur administrative ne sont pas non plus prise en considération comme interruption de séjour.

N° 218 DE M. VAN HECKE ET MME GENOT

Art. 9

Dans l’article 12bis, § 1er, 2°, d, 2e tiret, proposé supprimer les mots “et qui est au moins du niveau de l’enseignement secondaire supérieur”

JUSTIFICATION

L’article tel qu’il est actuellement formulé postule que le diplôme ou certificat de l’enseignement secondaire supérieur vaut comme preuve d’intégration mais pas le diplôme de l’enseignement secondaire inférieur. Il s’agit d’une discrimination qui n’a aucune justification objective étant donné qu’une personne qui a obtenu un diplôme de l’enseignement secondaire inférieur en Belgique a fait la preuve d’une adaptation au système scolaire belge et par conséquent doit être considéré comme remplissant l’obligation d’intégration.

N° 219 DE M. VAN HECKE ET MME GENOT

Art. 9

Dans l’article 12bis, § 1er, proposé, supprimer le point e).

JUSTIFICATION

Cette condition de revenus est inacceptable parce que discriminante pour certaines catégories de personnes.

Les premières victimes de cette condition seront les personnes qui n’ont pas d’emploi, celles qui travaillent à temps

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt in de eerste plaats de “gaten” die vaak in de administratieve inschrijving van een persoon in de gemeente blijken op te duiken; dergelijke onderbrekingen zijn het gevolg van een laattijdige vernieuwing van de verblijfsvergunning van de vreemdeling door de Dienst Vreemdelingenzaken. Die onderbrekingen hoeven niet in aanmerking te worden genomen aangezien het, in het licht van de vreemdelingenwet (wet van 15 december 1980), niet om een verlies van het verblijfsrecht gaat.

De schrappingen die geen verband houden met een verlies van het verblijfsrecht en die uit een administratieve fout voortvloeien, mogen evenmin in aanmerking worden genomen als een onderbreking van het verblijf.

Nr. 218 VAN DE HEER VAN HECKE EN MEVROUW GENOT

Art. 9

In het voorgestelde artikel 12bis, § 1, 2°, d, eerste streepje, de woorden “en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs” **weglaten.**

VERANTWOORDING

In zijn huidige formulering stelt dit artikel dat het diploma of getuigschrift van hoger secundair onderwijs als een bewijs van integratie geldt. Zulks houdt in dat een diploma of getuigschrift van lager secundair onderwijs terzake niet als bewijs geldt. Het betreft hier een discriminatie die geenszins objectief kan worden gerechtvaardigd, aangezien een persoon die in België het diploma van lager secundair onderwijs heeft gehaald, heeft bewezen dat hij zich aan het Belgische onderwijssysteem heeft aangepast, zodat ten aanzien van die persoon moet worden gesteld dat hij aan de integratieverplichting voldoet.

Nr. 219 VAN DE HEER VAN HECKE EN MEVROUW GENOT

Art. 9

In het voorgestelde artikel 12bis, § 1, 2°, het punt e) weglaten.

VERANTWOORDING

Deze inkomensvoorwaarde is onaanvaardbaar, omdat ze discriminatoir is voor bepaalde categorieën van personen.

De eerste slachtoffers van die voorwaarde worden de mensen zonder baan, de deeltijdwerkers, de huisvrouwen, de

partiel, les femmes au foyer, les peu — ou pas — scolarisés, les intérimaires. Alors que ce sont eux qui en ont le plus besoin.

Les chiffres d'Eurostat révèlent qu'en Belgique, en 2009, le taux d'emploi des femmes est inférieur de 11 % à celui des hommes: 67,2 % pour les hommes et 56,0 % pour les femmes.

Le chômage touche par conséquent plus les femmes que les hommes.

Ensuite, près d'un emploi sur 4 est un emploi à temps partiel (la proportion d'emploi à temps partiel est de 23,2 %) et ces emplois à temps partiels sont massivement occupés par des femmes. Cela ressort d'une étude faite par l'ULB et le centre de recherche METICE pour le Centre pour l'Égalité des chances en octobre 2011: En Belgique, sur 100 personnes qui occupent un emploi à temps partiel, 79,5 % sont des femmes tandis que 20,5 % sont des hommes. Sur 10 travailleurs à temps partiel, il y a par conséquent deux hommes pour huit femmes. (<http://www.diversiteit.be/?action=onderdeel&onderdeel=293&titel=Cijfers+Arbeid+en+Tewerkstelling&setLanguage=2>)

De nombreuses personnes, majoritairement des femmes, font le choix de ne pas travailler pour s'occuper de leurs enfants. Ce type de disposition revient à considérer que ces personnes n'ont pas le droit de participer à la vie politique du pays où elles résident puisque sans la nationalité belge, elles n'ont pas le droit de vote!

Avec la réforme, nombreuses seront les femmes, nombreux seront les travailleurs à temps partiel, intérimaires, sans-emploi qui devront attendre 10 ans pour obtenir la nationalité belge. C'est particulièrement dramatique pour les sans emplois car ce sont eux qui en ont le plus besoin: avec la nationalité belge, une personne a jusqu'à 25 % de chance en plus d'obtenir un emploi stable.

La Belgique a le taux d'emploi le plus bas concernant les personnes non Union européenne (taux d'emploi de 38,1 % en 2007). Lorsque le focus est braqué sur le chômage, la même situation regrettable apparaît. Pour la même année, le taux de chômage des nationaux en Belgique était de 6,8 %. Pour les personnes de nationalité non européenne, il était de 29,6 %, soit un taux presque quatre fois plus important. (Source: Eurostat New Cronos, d'après rapport Conseil Central de l'Economie (novembre 2008); <http://www.econospheres.be/spip.php?article39>)

Ce n'est pas en rendant l'acquisition de la nationalité belge aux personnes les plus vulnérables que l'on va améliorer nos chiffres au niveau du taux d'emploi des personnes hors Union européenne.

Une étude de L'INS7 montre l'importance de l'acquisition de la nationalité belge au niveau de l'emploi. En effet, cette

⁷ OKKERSE, L. et TERMOTTE, A., (2004), Étude statistique n°111. Singularité des étrangers sur le marché de l'emploi. À propos des travailleurs allochtones en Belgique (Bruxelles: Institut National de Statistique), cité par "L'immigration en Belgique", SPF emploi, 2006; p. 39.

laaggeschoolden of ongeschoolden en de uitzendkrachten, terwijl net zij het meeste nood hebben aan deze regeling.

De Eurostatcijfers tonen aan dat in België in 2009, de arbeidsparticipatiegraad van vrouwen 11 % lager lag dan die van mannen: 67,2 % bij de mannen en 56,0 % bij de vrouwen.

Bijgevolg worden vrouwen méér dan mannen door werkloosheid getroffen.

Voorts is bijna één baan op vier is een deeltijdse baan (het aandeel van deeltijdarbeid bedraagt 23,2 %), en die deeltijdbanen zijn voor het overgrote deel in handen van vrouwen. Dat blijkt uit een studie die de ULB en het onderzoekscentrum METICES in oktober 2011 hebben verricht voor het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding: in België zijn er per 100 deeltijdwerkers 79,5 % vrouwen tegenover 20,5 % mannen. Per 10 deeltijdwerkers zijn er dus twee mannen tegenover acht vrouwen. (<http://www.diversiteit.be/?action=onderdeel&onderdeel=293&titel=Cijfers+Arbeid+en+Tewerkstelling>).

Veel mensen, vooral vrouwen, kiezen ervoor niet te werken om te zorgen voor hun kinderen. Die via dit amendement aan de kaak gestelde bepaling houdt in dat er vanuit wordt gegaan dat die mensen niet het recht hebben deel te nemen aan het politieke leven van het land waar zij verblijven, aangezien zij zonder de Belgische nationaliteit geen stemrecht genieten!

Met de hervorming zullen veel vrouwen, deeltijdwerkers, uitzendkrachten en werklozen 10 jaar moeten wachten om de Belgische nationaliteit te verkrijgen. Dit is bijzonder dramatisch voor de werklozen, want zij zijn degenen zijn die onze nationaliteit het meest nodig hebben: met de Belgische nationaliteit heeft een persoon immers tot 25 % meer kans een stabiele baan te verkrijgen.

België heeft in de categorie van de niet-EU-ingezetenen de laagste arbeidsparticipatiegraad (38,1 % in 2007). Wanneer wordt scherpgesteld op de werkloosheid, blijkt dezelfde ongelukkige toestand. In hetzelfde jaar bedroeg de werkloosheidsgraad bij de Belgische ingezetenen 6,8 %. Voor mensen zonder EU-nationaliteit liep dat op tot 29,6 %, een percentage dat bijna viermaal zo hoog is (Bron: Eurostat New Cronos, naar een verslag van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (november 2008); zie <http://www.econospheres.be/spip.php?article39>).

Onze cijfers inzake arbeidsparticipatiegraad van niet-EU-ingezetenen zullen er niet op vooruitgaan door het de meest kwetsbaren moeilijk te maken de Belgische nationaliteit te verkrijgen.

Uit een studie⁷ van het NIS blijkt het belang van de verwerking van de Belgische nationaliteit voor de arbeidsparticipatie.

⁷ OKKERSE, L. en TERMOTTE, A., (2004), Statistische studie nr. 111. Hoe vreemd is vreemd op de arbeidsmarkt? Over de allochtone arbeidskrachten in België (Brussel: Nationaal Instituut voor de Statistiek), aangehaald door "L'immigration en Belgique", FOD Werk, 2006; blz. 39.

étude démontre qu'à même niveau de formation, il y a de grandes différences dans les taux de chômage entre les Belges autochtones, les Belges d'origine étrangères et les étrangers.

Avec un diplôme de l'enseignement supérieur, les Belges d'origine étrangère ont deux fois plus de probabilité de se retrouver au chômage que les Belges autochtones, les Turcs et les Marocains six fois plus et les autres étrangers hors UE quatre fois plus. Même si la discrimination à l'embouche joue un rôle même lorsque la nationalité belge est acquise, il n'en demeure pas moins qu'elle joue encore davantage quand elle n'est pas acquise.

Il est donc évident que l'octroi de la nationalité belge est de nature à faciliter l'obtention d'un emploi et pas le contraire.

Il est dès lors tout à fait contre-productif et nuisible pour l'intégration des étrangers en Belgique d'exiger de la part du demandeur de nationalité d'avoir effectivement travaillé un certain nombre de jours d'autant plus qu'actuellement il y a pénurie d'emploi, et que les emplois proposés sont de plus en plus précaires.

La nationalité belge après une période de 5 ans doit donc être accordée à une personne qui fait preuve d'intégration, sans condition de travail.

N° 220 DE M. VAN HECKE ET MME GENOT

Art. 9

Dans l'article 12bis, § 1er, 3°, e, premier tiret proposé, remplacer le mot "supérieur" par le mot "inférieur".

JUSTIFICATION

Il s'agit d'une conséquence de l'amendement des mêmes auteurs concernant la preuve d'intégration par un diplôme ou certificat d'études secondaires. Considérant qu'un diplôme du secondaire inférieur doit suffire, il est renvoyé à cet amendement pour la justification.

N° 221 DE M. VAN HECKE ET MME GENOT

Art. 9

Dans l'article 12bis, § 1er, 5°, c, entre les mots "preuve de la connaissance" et les mots "d'une des trois langues nationales" insérer le mot "orale".

Die studie toont aan dat er op hetzelfde niveau van opleiding grote verschillen zijn in de werkloosheidscijfers tussen de autochtone Belgen, de Belgen van buitenlandse afkomst en de vreemdelingen.

Met een diploma van hoger onderwijs hebben Belgen van vreemde afkomst tweemaal meer kans dan autochtone Belgen om in de werkloosheid terecht te komen, Turken en Marokkanen zesmaal meer en andere niet-EU-vreemdelingen viermaal meer. Zelfs als discriminatie bij de indienstneming een rol speelt bij mensen die de Belgische nationaliteit hebben verworven, dan blijkt zij nog meer te spelen als de nationaliteit niet is verworven.

Het is dus duidelijk dat de toekenning van de Belgische nationaliteit het verkrijgen van een baan kan vergemakkelijken en niet het tegenovergestelde.

Het is dan ook volkomen contraproductief en nadelig voor de integratie van de vreemdelingen in België om van de nationaliteitsaanvrager te eisen dat hij daadwerkelijk een aantal dagen heeft gewerkt, temeer daar er thans een tekort aan arbeidsplaatsen is en het aantal aangeboden banen almaar meer precair wordt.

Na een verblijf van 5 jaar moet de Belgische nationaliteit dus worden toegekend aan iemand die blijk geeft van integratie, zonder voorwaarde qua arbeidsparticipatie.

Nr. 220 VAN DE HEER VAN HECKE EN MEVROUW GENOT

Art. 9

In het voorgestelde artikel 12bis, § 1, 3°, e), eerste gedachtestreepje, het woord "hoger" vervangen door het woord "lager".

VERANTWOORDING

Dit amendement vloeit voort uit amendement nr. 218 dat dezelfde indieners hebben ingediend inzake het bewijzen van de integratie aan de hand van een diploma of getuigschrift van secundair onderwijs. Aangezien een diploma van lager secundair onderwijs moet volstaan, wordt voor de verantwoording naar dat amendement nr. 218 verwezen.

Nr. 221 VAN DE HEER VAN HECKE EN MEVROUW GENOT

Art. 9

In het voorgestelde artikel 12bis, § 1, 5°, c), de woorden "en het bewijs levert van de kennis van één van de drie landstalen" vervangen door de woorden "en het bewijs levert van de mondelinge kennis van één van de drie landstalen".

JUSTIFICATION

Cet amendement concerne la déclaration de nationalité après 10 ans de séjour en Belgique.

Après une telle période passée en Belgique, l'octroi de la nationalité belge doit être facilité.

Or, il est évident que l'exigence de la connaissance d'une langue nationale orale au niveau de l'écrit constituera un obstacle majeur pour les personnes analphabètes qui ne savent écrire dans aucune langue. Etant donné que l'apprentissage de l'écrit est extrêmement difficile à l'âge adulte, il est inopportun de fixer une condition de connaissance de la langue au niveau de l'écrit.

N° 222 DE M. **VAN HECKE** ET MME **GENOT**

Art. 25

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Cet article, qui crée un article 238 dans le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, prévoit 150 euros de coût de procédure pour acquérir la nationalité belge.

Il s'agit d'un obstacle financier à l'acquisition de la nationalité belge qui n'est pas acceptable.

Stefaan VAN HECKE (Ecolo-Groen)
Zoé GENOT (Ecolo-Groen)

VERANTWOORDING

Dit amendement heeft betrekking op de nationaliteitsverklaring na een verblijf van 10 jaar in België.

Een aanvrager die zo lang in ons land heeft verbleven, moet makkelijker toegang krijgen tot de Belgische nationaliteit.

Het ligt evenwel voor de hand dat indien de schriftelijke kennis van de landstaal even goed moet zijn als de mondelinge kennis van die taal, zulks een grote hindernis vormt voor ongeletterde personen die in geen enkele taal kunnen schrijven. Aangezien een volwassene het bijzonder moeilijk heeft om alsnog te leren schrijven, is het niet aangewezen een vereiste inzake de schriftelijke kennis van een landstaal op te leggen.

Nr. 222 VAN DE HEER **VAN HECKE** EN MEVROUW **GENOT**

Art. 25

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Dit artikel, dat een artikel 238 in het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten invoegt, bepaalt dat een recht van 150 euro wordt geheven op de procedures tot verkrijging van de Belgische nationaliteit.

Dit is een onaanvaardbare financiële hindernis om de Belgische nationaliteit te verkrijgen.